

Ο ΤΡΥΓΟΣ

Τρύγος... άρωμα αναμνήσεων... εικόνες όμορφες νοσταλγικές... τότε που οι άνθρωποι πότιζαν τη γη με πόνο και ιδρώτα για τα λιγοστά αγαθά της επιβίωσης ... από το Μάρτη ένας αγώνας δρόμου στα αμπέλια... σκαλίσματα ,κλαδέματα, ξεφυλλίσματα, μέχρι το Σεπτέμβρη που θα ερχόταν η ευλογημένη ώρα της σοδειάς και τότε όλο το χωριό σε μία επιστράτευση αγάπης και βοήθειας ο ένας για τον άλλον... γιατί έτσι ήταν τότε οι άνθρωποι μαζί στις δουλειές, στις χαρές, και στις λύπες... να πλύνουν τα βαρέλια φτιαγμένα με μεράκι από τους βαρελαδες της εποχής να ετοιμάσουν τις κάδες , να κουβαλήσουν από τα αμπέλια με τα ζώα τα σταφύλια και να τα πατήσουν στα πατητήρια... και η μάνα ακούραστη όπως πάντα να ετοιμάσει τα παιδιά, το φαγητό για την οικογένεια, να φτιάξει πετιμέζι να κάνει τη μουσταλευριά..... ποιος δεν θυμάται τη μουσταλευριά από τα χεράκια της μάνας πεντανόστιμη με σουσάμι και μπόλικά καρύδια??? και όταν γέμιζαν τα βαρέλια για να ανοίζουν εκεί γύρω στα Χριστούγεννα ""τα γιοματάρια όπως λέγαν οι παλιοί"" χαρές και πανηγύρια στο χωριό...χρόνια δύσκολα χωρίς υλικά αγαθά , αλλά πλούσια σε υλικά αξιών... γιατί η γενιά αυτή της δυσκολίας ανέδειξε ανθρώπους χρήσιμους στην κοινωνία με κύρος ήθος και αξιοπρέπεια!!!!ΟΜΟΡΦΑ ΝΟΣΤΑΛΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ!!!!

Μαρία Αθ. Κόντου. 20/09/2025.